

raó. Per aquest camí s'ha de trobar la solució de la qüestió social, com l'han trobada ja fa segles els pescadors de les nostres costes i les nostres platges, interessant tots, en la part alíquota que els correspon, en el producte de llur treball.

Doncs entenc que entre les mutualitats i els metges s'ha de procurar de trobar aquesta fórmula de concòrdia, la fórmula de màxima justícia. A això no ens podem negar els metges, ni a tractar amb les mutualitats, ni amb agrupacions de clients que es constituïssin; perquè no podem negar-nos a res que sigui just i perquè ben explícitament ho ha dit el Sindicat més d'una vegada, per boca meua, en representació—per indigna que fos—d'ell, sense que fins ara hagin merescut ni la més lleu rèplica ni ombra d'observació les meves paraules.

Si no es fa això, si no es busca aquesta fórmula de concòrdia o de justícia, i mentre aquesta no s'hagi trobat no hi ha pas dubte que la constitució de les mutualitats, que les mateixes mutualitats, són un perill per als metges, pel mateix fet que tenen interessos oposats i, com s'ha vist en els països on el mutualisme ha pres molt increment i no ha trobat els metges prou units per defensar-se contra les seves investides. I en parlar del perill del mutualisme no ho dic en el sentit d'oposar-se als abusos possibles dels metges, ja que això no seria més que un acte de justícia, que el mateix Sindicat ha aplicat algunes vegades, sinó que em refereixo als abusos o exaccions que pot exercir el mutualisme sobre els metges, si no ens preparem a defensar-nos. El mutualisme, per altra part, és un corrent prou fort perquè nosaltres no puguem detenir-lo, puix que ens arrossegaria, i a més és just, com ho és la unió per a la defensa de tota mena d'interessos i per a l'assegurança de tota mena de riscos. No ens hem mutualitzat nosaltres mateixos?

Doncs si deixem assentat que el mutualisme és un perill per a nosaltres, la cosa pràctica i prudent és que, davant del perill, lluny de dividir-nos, ens unim més que mai. Fins els animals irracionals per instint s'uneixen davant del perill. Vegeu què fan les vaques, que volten els seus fills per defensar-los amb les banyes, i les eugues a coces, quan l'instint maternal els avisa

del perill. I hem d'ésser nosaltres, homes racionals i homes de cultura, que davant del perill hem de perdre fins l'instint de defensa, i ens dividim i lluitem entre nosaltres en lloc d'unir-nos contra el perill comú? No us sembla millor, més útil i més pràctic d'endegar el corrent que no podem aturar pel que té de fort, ni hem de fer-ho, pel que té de just, com acabem de dir? Procurem de buscar-li el desllorigador, mirem la part de justícia que correspongui a les mutualitats, per concedir-ho fins sense que ens ho demanin; mirem, per altra part, la part de justícia que a nosaltres ens correspongui, per a exigir-la units tots com un sol home, si se'ns volgués discutir. Però tot això fem-ho amb serenitat, sense apassionament, i amb la major harmonia possible entre nosaltres.

A aquest fi ja fa temps que vinc pulsant l'opinió dels companys, i he estat predicant entre ells la conveniència de celebrar reunions—diguem-ne assemblea, congrés, sessions, setmana mutualista, o com vulgueu—on, previ encàrrec de ponència, s'estudiés i discutís amplament, en tots els seus aspectes, el problema del mutualisme en la seva relació amb els metges; però fins ara no he trobat ambient. No contrastant, insisteixo encara en el mateix. Diuen alguns que no seria permès al Sindicat de fer-ho actualment. Jo crec que, amb l'estatut actual, pot fer-ho; no costaria gaire de provar-ho i, si no, podria fer-ho el Col·legi.

Quan aquí, se celebrà la Conferència d'Assegurances, el Sindicat se reuní i establí un criteri, el de la llibertat d'elecció de metge per part del malalt, i aquest criteri fou acceptat pels companys de les altres regions d'Espanya, que venien amb criteri oposat, o sigui el de la creació del cos de metges d'assegurances amb imposició del metge al malalt; i el nostre criteri prevalgué. En un recent viatge per França i Suïssa, he tingut la satisfacció que alguns companys d'aquests països, amb qui he tingut ocasió de parlar-ne, hagin aplaudit el nostre criteri, i no fa molt s'ha publicat en aquest mateix BUTLLETÍ l'acord dels Sindicats de Metges de França, de procurar aplicar aquest mateix criteri ¹. Doncs això vol dir que si ho estudiem és possible que trobem la solució

¹ Número de novembre de 1927.